

Arrest

nr. 234 687 van 31 maart 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. J. VINCK
Fortbaan 72b
2160 WOMMELGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 23 december 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 november 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 januari 2020 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LEMMENS, die loco advocaat S. VINCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en haar partner leggen op 12 december 2018 een verklaring van wettelijke samenwoning af bij de stad Antwerpen. De partner verkrijgt op 17 december 2018 de Belgische nationaliteit. De wettelijke samenwoning wordt op 25 maart 2019 geregistreerd in het bevolkingsregister.

1.2. In functie van haar wettelijk samenwonende partner met de Belgische nationaliteit dient verzoekster op 13 juni 2019 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de

Unie. In antwoord op deze aanvraag neemt de gemachtigde van de bevoegde minister op 25 november 2019 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.06.2019 werd ingediend door:

*Naam: [R.]
Voorna(a)m(en): [M.]
Nationaliteit: Suriname
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

“§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging “de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Er worden door de Belgische referentiepersoon drie loonfiches voorgelegd van [B.] BVBA (maart-mei 2019). Hieruit blijkt dat de referentiepersoon bedrijfsleider is van deze BVBA. Echter, deze loonfiches werden opgesteld op basis van eenvoudige verklaringen vanwege de referentiepersoon zelf, en worden deze stukken beschouwd als verklaringen op eer. Gezien het gesolliciteerd karakter van een verklaring op eer niet kan worden uitgesloten, kunnen de voorgelegde documenten niet in aanmerking genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

Tevens is het onduidelijk hoeveel de uiteindelijke netto-inkomsten van de referentiepersoon zijn. Aangezien bij het maandelijks uitbetaalde bedrag nog geen rekening werd gehouden met bepaalde inhoudingen (sociale lasten, belastingen, ...) die van dit bedrag dienen te worden afgetrokken, blijkt op basis van het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende aangetoond of de vermelde sommen een daadwerkelijk netto inkomen betreft, en kunnen deze documenten niet aanvaard worden als afdoende bewijs van toereikende bestaansmiddelen.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Zij licht het middel toe als volgt:

“Verzoekster heeft bij haar aanvraag tot gezinshereniging enkele loonfiches gevoegd van haar partner en de vader van haar kinderen, dhr. [H.B.], de Belgische onderdaan met wie zij gezinshereniging beoogt.

Het ging met name om loonbrieven voor de maand maart, april en mei 2019 (STUK 2).

[...]

Het gaat om officiële loonbrieven opgesteld door het sociaal secretariaat Liantis, wat ook op de loonbrieven zelf vermeld staat.

Op basis van voormelde loonbrieven worden de sociale bijdragen en de bedrijfsvoorheffing berekend die de BVBA [B.] betaalt.

Het is bijgevolg niet correct om de loonbrieven af te doen als loutere ‘verklaringen op eer’, zoals de DVZ haar bestreden beslissing verkeerdelijk motiveert.

[...]

Verder houdt de DVZ in de bestreden beslissing voor dat het “gesolliciteerd karakter” van de loonfiches “niet kan worden uitgesloten.”

Die motivering is uiterst gebrekkig, omdat strikt gezien het gesolliciteerd karakter van geen enkel document worden uitgesloten. De facto komt de motivering van de DVZ erop neer dat er een onweerlegbaar vermoeden geldt dat het om een gesolliciteerd document gaat.

Tevens impliceert de motivering van de DVZ dat een loonfiche nooit als afdoende bewijs van inkomen kan worden voorgelegd. Het is evenwel onduidelijk welk béter bewijs er bestaat om een inkomen te bewijzen.

[...]

Tot slot beweert de DVZ in haar bestreden beslissing dat het onduidelijk zou zijn wat de “uiteindelijke netto-inkomsten” van dhr. [B.] zouden zijn “aangezien bij het maandelijks uitbetaalde bedrag nog geen rekening werd gehouden met bepaald inhoudingen (sociale lasten, belastingen, ...) die van dit bedrag dienen te worden afgetrokken.” Zo blijkt volgens de DVZ “op basis van het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende aangetoond of de vermelde sommen een daadwerkelijk netto inkomen betreft.”

Nochtans staat er op de loonbrieven uitdrukkelijk en letterlijk vermeld dat het nettoloon van dhr. [B.] 1.500 EUR ontvangt.

De sociale bijdragen en de bedrijfsvoorheffing worden op basis van dat nettoloon berekend en vervolgens aan de BVBA [B.] aangerekend.

Hoeveel de sociale bijdragen en de bedrijfsvoorheffing bedragen, blijkt inderdaad niet uit de loonbrieven. Doch dat is volstrekt irrelevant, want het gaat om de vraag wat de netto-inkomsten van dhr. [B.] zijn. En dat blijkt wél uit de loonfiches: 1.500 EUR per maand.

Ook op dit punt is de motivering van de DVZ in de bestreden beslissing dus volstrekt gebrekkig.”

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoekster deed een aanvraag tot gezinshereniging in functie van haar wettelijk samenwonende partner met de Belgische nationaliteit. Er blijkt niet dat deze laatste reeds gebruik heeft gemaakt van zijn rechten van vrij verkeer als burger van de Unie. In deze situatie gelden de volgende bepalingen van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :
1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

[...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.”

Een van de voorwaarden voor de gezinshereniging is dus dat de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag van het leefloon voor een persoon met gezinslast. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, dient overeenkomstig artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een behoefteanalyse te worden gedaan, waarbij op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die wordt vervoegd en van zijn familieleden wordt bepaald welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden.

Ter ondersteuning van haar aanvraag legde verzoekster, wat deze verblijfsvoorwaarde betreft, drie loonbrieven voor van haar Belgische partner voor de maanden maart, april en mei 2019. Het betreft loonbrieven als bedrijfsleider van een bvba, opgesteld door een sociaal secretariaat.

In de bestreden beslissing stelt verweerder in eerste instantie dat de loonfiches zijn opgesteld op basis van eenvoudige verklaringen van de referentiepersoon zelf. Om deze reden zijn de loonfiches volgens verweerder te beschouwen als verklaringen op eer waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten. Daarnaast stelt verweerder ook vast dat het op basis van de voorgelegde loonfiches onduidelijk is hoeveel de uiteindelijke netto-inkomsten van de referentiepersoon bedragen. Hij wijst erop dat bij het maandelijks uitbetaalde bedrag nog geen rekening is gehouden met bepaalde inhoudingen, zoals de sociale lasten en belastingen. Nu het op basis van het geheel van de beschikbare gegevens niet duidelijk is of de vermelde bedragen daadwerkelijk het netto-inkomen zijn van de referentiepersoon, is verweerder van oordeel dat hij niet kan beoordelen of er sprake is van de vereiste stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen en dat een behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet niet nuttig kan worden doorgevoerd.

De Raad gaat allereerst in op de vraag of verweerder in de bestreden beslissing kon oordelen dat de voorgelegde loonfiches op zichzelf genomen niet toelaten met zekerheid het werkelijke netto-inkomen te kennen van de referentiepersoon, nu het aan de referentiepersoon uitbetaalde bedrag nog geen rekening houdt met bepaalde inhoudingen, zoals de sociale lasten en belastingen.

Verzoekster stelt hieromtrent dat de loonfiches uitdrukkelijk en letterlijk het bedrag van een nettoloon van 1500 euro vermelden. Zij stelt dat de sociale bijdragen en de bedrijfsvoorheffing op basis van dit nettoloon worden berekend en vervolgens aan de bvba worden aangerekend. Zij is van mening dat het dan ook irrelevant is hoeveel de sociale bijdragen en de bedrijfsvoorheffing precies bedragen.

Met haar betoog erkent verzoekster dat het aan de referentiepersoon maandelijks uitbetaalde bedrag nog geen rekening houdt met de sociale lasten en belastingen die hierop zijn verschuldigd. Verzoekster houdt voor dat deze inhoudingen uiteindelijk door de bvba zullen worden gedragen, maar dit blijkt niet op basis van de voorgelegde loonbrieven. Hieromtrent werden geen bijkomende stukken voorgelegd. In deze omstandigheden acht de Raad het niet kennelijk onredelijk waar verweerder oordeelde dat het uiteindelijke of daadwerkelijke netto-inkomen van de referentiepersoon onvoldoende duidelijk is op basis van de voorgelegde loonbrieven.

Deze vaststelling van verweerder kon in de voorliggende zaak reeds volstaan om te besluiten dat de voorgelegde stukken niet toelaten te beoordelen of de Belgische referentiepersoon actueel beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De overwegingen in de bestreden beslissing dat de loonfiches loutere verklaringen op eer zouden zijn waarvan het gesolliciteerd karakter niet kan worden uitgesloten, zijn te beschouwen als bijkomende en niet determinerende redengevingen. De eventuele gegrondheid van de kritiek van verzoekster op deze bijkomende overwegingen kan geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Op deze kritiek hoeft dan ook niet te worden ingegaan.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS